

PROFETEN JONAS' BOG

Kapitel 1

¹ **Herrens ord kom til Jonas, Amittajs søn:** ² «*Rejs til den store by Nineve, og råb ud over den, at jeg har opdaget deres ondskab.*» ³ Men Jonas ville flygte til Tarshish, bort fra Herren. Han tog ned til Jafo, hvor han fandt et skib, der skulle til Tarshish. Han betalte, hvad det kostede, og så gik han om bord for at sejle med dem til Tarshish, bort fra Herren.

⁴ **Men Herren sendte en stærk storm over havet**, og den blev til en orkan, så skibet var ved at blive slået til vrage. ⁵ Søfolkene var bange og råbte om hjælp til hver sin gud. De kastede lasten over bord for at lette skibet. Jonas havde lagt sig nederst i skibet og var faldet i en dyb søvn. ⁶ Kaptajnen kom ned til ham og sagde: «*Hvorfor ligger du her og sover? Stå op og råb til din Gud! Så vil han måske huske på os, så vi ikke omkommer.*»

⁷ Folkene sagde til hinanden: «*Lad os kaste lod og finde ud af, hvem der er skyld i, at denne ulykke har ramt os.*» De kastede lod, og da loddet faldt på Jonas, ⁸ sagde de til ham: «*Fortæl os dog, hvem der er skyld i, at denne ulykke har ramt os. Hvad laver du her, og hvor kommer du fra? Hvilket land og folk hører du til?*»

⁹ Han svarede: «*Jeg er hebræer, og jeg frygter Herren, himlens Gud, som har skabt havet og det tørre land.*» ¹⁰ Da blev mændene grebet af stor frygt og sagde til ham: «*Hvad er det, du har gjort?*» De vidste, at han var på flugt fra Herren, for det havde han fortalt dem. ¹¹ «*Hvad skal vi gøre ved dig, så vi kan få havet til at falde til ro?*» spurgte de, for havet blev mere og mere oprørt.

¹² Han svarede: «*Tag mig og kast mig i havet, så får I det til at falde til ro. Jeg ved godt, at det er min skyld, at denne orkan er kommet over jer.*»

¹³ Mændene prøvede nu at ro ind til land, men de kunne ikke, for havet blev mere og mere oprørt.

¹⁴ **Så råbte de til Herren:** «*Ak, Herre, lad os ikke omkomme for denne mands død! Bring ikke uskyldigt blod over os! Du, Herre, har handlet efter din vilje.*» ¹⁵ Så tog de Jonas og kastede ham i havet, og havet holdt op med at rase.

¹⁶ **Da blev mændene grebet af stor frygt for Herren.** De bragte slagtofre og aflagde løfter til Herren.

Til samtale i bibelkreds mandag www.vivit.dk/sommerlejr

Flugt og nederlag, tro på forskellige guder og tro på Herren, himlens Gud.

Herren: Herrens ord om Ninive kom til Jonas; Herren sender en storm over havet; ”Herren har skabt havet og det tørre land”. Herren får havet til at holde op med at rase.

Overvej, hvad kapitlet fortæller om HERREN.

Vers 1: Herrens ord kom til Jonas.

Hvordan kommer Herrens ord til os? Det 10 bud. Evangeliet om frelsen i Jesus?

Vers 2: «Jeg har opdaget deres ondskab!»

Hvad betyder det for os, at Herren ved, hvordan vi lever. Det er ham, der giver os livet hvert sekund. Læs Salme 139 ver 1-10.

Vers 4 og vers 15: Herren sendte en stærk storm over havet. .... Og holdt op med at bruse.

I et ateistisk og efterkristen vestlig kultur tænker de fleste, at storm og stille, regn og sol intet har med Gud at gøre. Vi lever i en nation, hvor Gud er borte. Men det er ham, der står bag både storm og stille veje. Tal om, hvordan Gud har sendt ”storme” i jeres liv – for at kalde på jer!

Jonas: Flygter og sejler bort. Jonas sover og bliver afsløret. Jonas bekender sin tro og fortæller, at hans død er søfolkernes redning.

Vers 3-4: Men Jonas ville flygte til Tarshish, bort fra Herren ...

Vers 9: Han svarede: «Jeg er hebræer, og jeg frygter Herren, himlens Gud, som har skabt havet og det tørre land.»

Hvordan stemmer Jonas handlinger i vers 3-4 med hans tro i vers 9?

¹² Han svarede: «*Tag mig og kast mig i havet, så får I det til at falde til ro. Jeg ved godt, at det er min skyld, at denne orkan er kommet over jer.*»

Jonas har fået troen tilbage. Og han er blevet missionær for søfolkene – mod sin vilje. Han bekender troen.

Søfolkene: De beder hver til sin gud; de forsøger at skåne Jonas; de hører Jonas' bekendelse og beder til Herren.

Vers 5: Søfolkene var bange og råbte om hjælp til hver sin gud.

Vers 15-16: Så tog de Jonas og kastede ham i havet, og havet holdt op med at rase. Da blev mændene grebet af stor frygt for Herren. De bragte slagtofre og aflagde løfter til Herren.

Overvej, hvordan det kunne have været danskere, der er religiøse og har en fornemmelse af, at der findes en gud, men ikke kender ham. Hvad gør de? Hvad havde Jonas fortalt dem, siden de fik troen på Herren.